

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnia huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

XXXIX. Ecclesiae Lutherocaluinisticae Notis quid insit Veri?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

Christus Caput Ecclesie in gubernando; itaque tenetur Christus ab ea remouere omnem; non ignorantiam, ut vult Caluinus; sed errorem in fide. Hoc, non illa, damnabilis est.

2. Ecclesia est Sancta scil. in professione fidei Sanctæ: quare nil continere potest, nisi Sanctum, id est, Verum, quo ad Doctrinam fidei; & Iustum, quo ad præcepta morum.

3. Multa sunt de fide, non tamen ad salutem necessaria: Ut esse Scripturas Sacras: nā sine hac fide saluati sunt multi antè quam essent Scripturæ. Vnde si vera esset Caluinii sententia, multa fidei dogmata possent in dubium vocari.

4. Sic Patres. Quare Aug in Ps. 118. Disputare contra id, quod vniuersa Ecclesia sentit, i. solenissimæ insanie est.

H. Nec Ecclesia repræsentatiuè errare potest. Quia populi tenentur suos sequi Pastores: Luc. 10. Qui vos audit, me audit. Matth. 23. Quaecunque dixerint, facite. Episcopi autem repræsentant Ecclesiam.

DICO AD I. Ipsi 400 fuerunt pseudoprophe xin Samariæ regno, at in Iudæa plures erant veri.

AD II. Istud omnes hic, vt sæpè, non accipitur vniuersè, excepto nemine.

AD III. Illi habuerunt privilegiū non errandi, usque ad Christum: iuxta Ierem 5 Peribit Lex à Sacerdote. &c. Et pars populi clamabat. Crucifige. Apostoli tunc erant partes Ecclesie tantum materiales, & designati solum Episcopi: nā status Ecclesie coepit in die Pentecostes perfectè. Et ij reprehenduntur de infidelitate quo ad resurrectionem, nō quo ad cetera. Fidem autem resurrectionis

nondū acceperant, Ioann. 20. Luc. 18. Et Magdalena, B. V. Maria. &c. interim ardebat fide, spe, & Charitate.

Q VÆ S T I O XXXIX.

E C C L E S I A Luthero-Caluini-stæ N O T I S quid inest veris?

VTHERVS lib. de Conciliis; Notas septenas designat, & Legitimas. 1. Prædictio em Euangelij. 2. Administracionem Baptismi. 3. Vsum Eucharistie. 4. Vsum Clavum. 5. Electionem Ministeriorum. 6. Orationem, Psalmos, Catechismum. 7. Mysterium Crucis interne, ut pusillanimitas, terror; externa, ut persecutions &c.

Sic & CONFESSIO Augustana art. 6. in Apolog. Bientius, Cenuratores &c.

CALVINVS Inst. l. 4 c. 1 § 9 10. 11. & Caluiniste, priores quinq; reducunt ad duas: Prædicationem Verbi sinceram, & Vsum Sacramentorum. Addunt Constantiam in Confessione fidei. & Obedientiam in Ministros Verbi.

P R A Æ D I C A T I O N E M his e

SVADENT Bientius, Melanchthon, Calvinus. 1. Ioann. 10. Oue mee Vocem meam audiunt. Ergo vbi Auditus Verbi, ibi & Ecclesia. 2. Melanchthon, vbi est Verbum mundans, ibi est Ecclesia. Eph. 5. Mundans eam lauacro fidei. 3. Caluinus Matth. 18. Ubisunt duo vultres. &c. 4. Bientius, Ioann. 10. Illos dixit Deos, ad gnossermo Dei factus est. &c.

AVTOR. Nihil sufficientes hæ Notæ sunt ad demonstrationem Ecclesie; & vixdum ad probabilitatem.

1. Quia, Notæ debent esse propriæ, non communes: at Prædicatio cunctis Sectis est communis adeo; vt, quantumvis inter se pugnant, singulæ sinceram veramque eam se habere pertendant. *Luhero-Caluinistæ* fatentur suam Prædicationem non carere Næuis: vt Lutherus *litr. de Ecclesia*. Verbum Dei est Nota; licet aliis magis, aliis minus pure prædictetur. Caluinus, §. 12, idem fatetur.

2. Quia,

2. Quia, Notæ esse notiores debent illo, cuius sunt Notæ: At de Vera prædicatione controvèrtitur, de receptione Verbi in animis nescirur: Et de vero ienit Scriptura solum scitur ex testimonio Ecclesiæ, teste August. l. de utilit. credendi c. 14. Brentius l. de Conf. Wintenb. ait, Ecclesiam habere ius & Testandi de Scriptura, & Interpretandi eam. Calvinus, 4. c. 1. §. 5. Eam esse Custodem Scripturæ. Melanchthon. in Loci. requirit testimonium Ecclesiæ ad lites dirimendas. At notior esse debet Custos, quam res custodita; Doctor, quam doctrina: Ecclesia, quam Scriptura: non contraria.

3. Quia, Notæ sunt inseparabiles à vera Ecclesia: at aliquando in Veris Ecclesiis Corinthiorum, & Galatarum nō erat sincera Prædicatio; 1. Cor. 1. Gal. 1. Neque tamen errabant obstinatè, sed ignorabant. Item in falsa Ecclesia subinde potest esse vera prædicatio: Ut apud Schismaticos.

Dico AD I. Auditus Verbi verus interior nemini est notus: ergo nec Nota.

AD II. Mundatio item interna & ignota est.

AD III. Id docet ubi sit Christus, non ubi Ecclesia. Vbi hæc est, ibi & Christus est, non semper contiñat. Dein, congregati in Nominem meo, id est. Autoritate mea Vicario relista meo: non cuiuscunq;

AD IV. Non prædicatio, sed Receptione Verbi facit Deos; at hæc ignota est. Et Ecclesia fuit ante Scripturam; ideo que notior, ut Testis huius. &c.

II. VSUS SACRAMENTORVM

non est Nota. 1. Quia, de hoc non liquet inter Lutheranos & Calvinianos: &c quippe ideo separatos ab fide & aliis. 2. Quia, Ecclesia est notior Vbi; hic enim pendet ab illa, eeu & Scriptura. 3. Quia, Corinthiorum Ecclesia erat vera; & tamen Synaxios vium non sincerum habebat.

III. ORATIO & PSALMODIA non est Nota: Quia, est exterior & communis: interior est ignota nobis.

IV. PERSEVERANTIA in Confessione fidei non est Nota: 1. Quia, hæc tam est dubia quam prædicatio, vel Vius Sacramentorum. 2. Quia, Lutherani aiunt, eam ante Lutherum diu cessasse in publico; sed latuisse inuisibilem. 3. Nulla Secta perseveravit: nec potuit.

NOTÆ VERÆ.

1. CATHOLICA: 2. Antiquitas: 3. Duratio: 4. Multitudo credentium: 5. Successio Episcoporum. 6. Doctrinæ Consensus: 7. Vnio membrorum: 8. Sanctitas Doctrinæ: 9. Efficacia Doctrinæ. 10. Sanctitas vitæ. 11. Miracula. 12. Prophetiæ donum. 13. Confessio aduersariorum. 14. Infelix exitus hæreticorum. 15. Felicitas Romano-catholicorum. *Has multi revocant ad quatuor: Vnam, Sanctam, Catholicam, & Apostolicam, iuxta concilium*

eilium, Constantinopolitanum quas fugiunt
Sectarii.

Q V A E S T I O X L .

E C C L E S I A E R o m a n o - c a t h o l i c a e

Notis quid veri subest?

L V T H E R O - C A L V I N I S T A E videri, dici-
que affectant C A T H O L I C I ; vt pleriq;
hæretici, teste Auguſt. lib. contra epift funda-
menti c. 4. notque vocant Papistas, Roma-
nenses, Pontificolas, idololatras, Panico-
las. &c.

A V T O R . 1. Ante MC. annos Ro-
manensis idem fuit quod Catholicus,
teste S. Ambr. in funebri Satyri. 2. Et
Chry. hom. 33. in Acta, docet recte nos vo-
cari ab Vniuersali Rectore Ecclesiae, scil.
Papa. 3. Cyrilus Catech. 13. Si ueris
in urbem aliquam, non pecas ubi sit Domus
Dei; nam & hæretici dicunt se habere: Sed,
ubi Catholica Ecclesia: id enim nomen huic
proprium est. Ita Patres apud Bell. L. 4. de
Eccl. c. 4. Chryl. hom. 33. in Act. Nobis
nullus vir nomen dedit, sed Fides ipsa. Pas-
cianus epift. ad Sympronium: Christia-
nus mihi nomen est; Catholicus vero co-
gnomen: illud me nuncupat; istud ostendit.

II. L V T H E R O - C A L V I N I S T A E Catho-
licam oppugnant ANTIQUITATEM: vt,
1. Caluinus Inst. 1. 4. c. 2. §. 3. Ex ea inui-
ctum peri argumentum nequit. Nam Is. ael
senior Ilaco, & tamen electus est. 2. Mu-
tatio in Papatum non tota simul facta est, sed
paulatim irreperunt errores, vt certum té-
pus ostendi non possit. 3. Infig. is tamen
depravatio accidit sub annum 600. cū Pho-
cas Papæ concessit titulum, Caput Ecclesie, &
aperuit Ecclesiam Pantheon. Ita Magdeb.
& plerique Lutherani. 4. Caluinus in
pref. Inst. ait, Suam Ecclesiam non esse no-

vam, sed Antiquissimam, à Christo funda-
tam; sed non visam dum, nunc apparuisse.

A V T O R . 1. Sicut Deus prior dia-
bolo; sic vera antiquior esse falsa debet
Ecclesia. Nam, Matth. 13. prius semina-
tum bonum semen, quam zizania.

2. Et Catholica dicitur, quia omni
tempore durauit: Apostolica, quia ab
Apostolis fundata est.

3. Quia, in omni Nouatione religi-
onis demonstrari possunt, 1. Autor, 2.
Dogma, 3. Tempus, 4. Locus, 5. Oppo-
gnatoreius, 6. Catus succrescens. At ve-
ra Ecclesiae Autor est Christus (vnde ap-
pellamur) prædicare incipiens Euange-
lium anno XV. Imperii Tiberii, in Iu-
dæa; contradicentibus Scribis; cum par-
uo cœtu Apostolorum. Nec ullam o-
riginem aliam nostram docere vñquam
possunt hæretici vlli; Nec autorem aliū:
Nec tempus certum nostræ defectionis;
Nec Locum: adeo Vniuersalis Concen-
sus cum uno Capite semper liquidò cō-
stitut: Nec ullum contra Romanos Cō-
cilium fuit celebratum legitimum, etsi
hereticum: Nec Rom. Ecclesia vlli alte-
ri maiori seu minori adhæsit vñquam.

4. Hoc argumentum ab Antiquitate
S. P atribus ten per suis validum & inui-
ctum contra hæreticos.

D I C O A D I. Ismaël non fuit fi-
gura Religionis; Gal 4. Hec enim sunt
duo Testamenta, duofili Abrahæ.

A D II. Nec vlla hæresis facta est to-
ta simul; sed paulatim.

A D III. At post annum 670. cele-
bratum est Conciliū VI. generale, quod
ipſi hæretici faciunt permagni; vt par.
Et Iustinianus senior, annis ante Phocā
fere 100. vocauit Papam Caput Ecclesie:

B b item.